DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 22 lutego 1955 **Nr 3** **Poz. 6—12**

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

Poz. 6 z dnia 10 stycznia 1955 r. Nr 9/55 w sprawie likwidacji Internatu przy Technikum Finansowym Ministerstwa Finansów w Radomiu.

OBWIESZCZENIE

Poz. 7 z dnia 31 stycznia 1955 r. o udzieleniu przez Ministra Finansów Bankowi Gospodarstwa Krajowego pełnomocnictwa w sprawie wykreślenia z ksiąg wieczystych spłaconych pożyczek, udzielonych z b. Funduszu Budowy Mieszkań b. Generalnej Guberni.

OKÓLNIKI

Poz. 8 z dnia 31 stycznia 1955 r. Nr PM. 3/55 w sprawie wydawania kart rejestracyjnych na wykonywanie praktyki lekarsko-weterynaryjnej.

Poz. 9 z dnia 5 lutego 1955 r. Nr PM. 4/55 w sprawie kwalifikacji podatkowej kosztów przejazdów i noclegów oraz diet wypłacanych adwokatom z tytułu wyjazdu do innej miejscowości na zlecenie klienta.

Poz. 10 z dnia 10 lutego 1955 r. Nr PM. 5/55 w sprawie opodatkowania imprez widowiskowo-rozrywkowych.

Poz. 11 z dnia 10 lutego 1955 r. Nr PM. 6/55 w sprawie poboru zaliczek na podatki obrotowy, dochodowy, od nieruchomości i od nabycia praw majątkowych oraz w sprawie przedpłat na zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy.

Poz. 12 z dnia 10 lutego 1955 r. Nr PM. 8/55 w sprawie księgowania zaliczek na podatki obrotowy, dochodowy, od nieruchomości i od nabycia praw majątkowych oraz przedpłat na zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy.

SPROSTOWANIE

KOMUNIKATY

6.

ZARZĄDZENIE Nr 9/55 MINISTRA FINANSÓW
z dnia 25 stycznia 1955 r.
w sprawie likwidacji Internatu przy Technikum Finansowym Ministerstwa Finansów w Radomiu.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 277, z 1952 r. Nr 34 poz. 237 i z 1953 r. Nr 12, poz. 45) zarządza się co następuje:

§ 1. Likwiduje się Internat przy Technikum Finansowym Ministerstwa Finansów w Radomiu, utworzony zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 6 lutego 1953 r. w sprawie Internatów przy technikach finansowych Ministerstwa Finansów (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 5/5 gm/, poz. 9).

§ 2. Wierzytelności i zobowiązania Internatu przechodzą na Technikum Finansowe Ministerstwa Finansów w Radomiu.

§ 3. Przedmioty majątku trwałego, będące w użytkowaniu Internatu zostaną przekazane internatom przy innych technikach finansowych Ministerstwa Finansów w trybie uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 maja 1949 r. w sprawie zasad wzajemnego przekazywania maszyn, urządzeń technicznych, środków transportowych i innych przedmiotów majątku trwałego przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe (Monitor Polski Nr A-39, poz. 800).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1954 r.

Minister Finansów T. Dietrich

7.

OBWIESZCZENIE
z dnia 31 stycznia 1955 r.
o udzieleniu przez Ministra Finansów Bankowi Gospodarstwa Krajowego pełnomocnictwa w sprawie wykreślania z ksiąg wieczystych spłaconych pożyczek, udzielonych z byłego Funduszu Budowy Mieszkań b. Generalnej Guberni.

Ministerstwo Finansów podaje do wiadomości tekst pełnomocnictwa udzielonego przez Ministra Finansów Bankowi Gospodarstwa Krajowego w sprawie wykreślania z ksiąg wieczystych w imieniu Skarbu Państwa spłaconych pożyczek, udzielonych z byłego Funduszu Budowy Mieszkań b. Generalnej Guberni.

Dyrektor Gabinetu Ministra Paweł Gajewski

MINISTER FINANSÓW Warszawa, 31 stycznia 1955 r.
Nr GM-713/2/55

PEŁNOMOCNICTWO

Upoważniam Bank Gospodarstwa Krajowego do wystawiania w imieniu Skarbu Państwa deklaracji (kwitów mazalnych i ekstabulacyjnych) na skreślenie z ksiąg wieczystych pożyczek, zabezpieczonych w tych księgach na rzecz b. Funduszu Budowy Mieszkań b. Generalnej Guberni, do składania w Sądach wniosków w tych sprawach oraz do wszelkich czynności związanych ze sprawą wykreślenia tych pożyczek.

W wystawionych przez Bank Gospodarstwa Krajowego deklaracjach (kwitach mazalnych i ekstabulacyjnych) powinna znajdować się klauzula o następującym brzmieniu:

„Deklarację należy przedłożyć właściwemu wydziałowi finansowemu prezydium rady narodowej, w celu uzyskania, zgodnie z art. 27 dekretu z dnia 13.IV.1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. Nr 13, poz. 72 i z 1949 r. Nr 45, poz. 313) zezwolenia na skreślenie zobowiązania pieniężnego z księgi wieczystej."

Minister Finansów T. Dietrich

8.

OKÓLNIK Nr PM. 3/55
z dnia 31 stycznia 1955 roku
w sprawie wydawania kart rejestracyjnych na wykonywanie praktyki lekarsko-weterynaryjnej.

W związku z przepisami dekretu z dnia 7 grudnia 1945 r. o wykonywaniu praktyki lekarsko-weterynaryjnej (Dz. U. Nr 58, poz. 337) oraz ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o planowym rozmieszczeniu lekarzy weterynaryjnych (Dz. U. Nr 25, poz. 178) Ministerstwo Finansów na wniosek Ministerstwa Rolnictwa poleca organom finansowym uzależniać wydawanie kart rejestracyjnych (art. 72 ust. 1 pkt 5 lit. b) post. pod.) na wykonywanie praktyki lekarsko-weterynaryjnej od przedstawienia zaświadczenia zarządu weterynarii wojewódzkiego zarządu rolnictwa prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (Zarządu Weterynarii Zarządu Rolnictwa i Lasów Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy, Zarządu Weterynarii Zarządu Rolnictwa Prezydium Rady Narodowej m. Łodzi), stwierdzającego:

1) że dana osoba posiada kwalifikacje do wykonywania praktyki lekarsko-weterynaryjnej oraz

2) że jest uprawniona do wykonywania tej praktyki w danym rejonie weterynaryjnym, bądź że należy do kategorii osób nie podlegających ograniczeniom przewidzianym w przepisach powołanej ustawy o planowym rozmieszczeniu lekarzy weterynaryjnych (art. 2 ust. 3 ustawy).

Datę i numer zaświadczenia należy odnotować na deklaracji na uzyskanie karty rejestracyjnej.

Wicedyrektor Departamentu R. Galster

9.

OKÓLNIK Nr PM. 4/55
z dnia 5 lutego 1955 r.
w sprawie kwalifikacji podatkowej kosztów przejazdów i noclegów oraz diet wypłacanych adwokatom z tytułu wyjazdu do innej miejscowości na zlecenie klienta.

W związku z wątpliwościami podniesionymi przez niektóre zespoły adwokackie oraz wydziały finansowe Ministerstwo Finansów wyjaśnia:

W razie wyjazdu do innej miejscowości na zlecenie klienta adwokatowi przysługuje oprócz zasadniczego wynagrodzenia zwrot kosztów przejazdów i noclegów oraz diety na podstawie przepisu § 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 sierpnia 1953 r. w sprawie wynagrodzenia adwokatów za wykonywanie czynności zawodowych (Dz. U. Nr 40, poz. 176).

Diety oraz zwroty kosztów przejazdów i noclegów nie stanowią — w rozumieniu art. 4 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449) — obrotu zarówno zespołu adwokackiego jak i adwokata wykonującego swój zawód poza zespołem adwokackim.

Diety oraz zwroty kosztów przejazdów i noclegów nie stanową obrotu u adwokatów wykonujących swój zawód poza zespołem adwokackim, o ile są należycie udokumentowane i zaksięgowane w księdze podatkowej Nr 3 w rubrykach 9 i 10 (sumy do rozliczenia).

Kwota, jaka z tego tytułu przypadnie adwokatowi, członkowi zespołu, wolna jest od podatku od wynagrodzeń z mocy przepisów art. 5 ust. 1 pkt 19 ustawy o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7 poz. 41), o ile zachowane zostaną warunki przewidziane w § 20 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 15, poz. 98 i z 1951 r. Nr 29, poz. 228) tj. o ile zostaną udokumentowane pisemnym zleceniem wypłaty, stwierdzającym poniesienie określonych wydatków z tytułu tych kosztów.

Podróżą służbową w rozumieniu § 20 ust. 1 jest podróż uzasadniona konkretną czynnością, która ma być wykonana poza zwykłym miejscem pracy podatnika, przy czym uprawnienie do otrzymania diet oraz zwrotu kosztów przejazdów i noclegów może wynikać nie tylko z umowy o pracę, lecz również z innego tytułu, a w szczególności z umowy zlecenia (również z umowy zlecenia zawartej w ramach zespołu adwokackiego) lub z umowy o dzieło.

Wicedyrektor Departamentu R. Galster

10

OKÓLNIK Nr PM. 5/55. z dnia 10 lutego 1955 r.

w sprawie opodatkowania imprez widowiskowo-rozrywkowych

Ministerstwo Finansów stwierdziło, że podatek obrotowy od doraźnie urządzanych imprez widowiskowo-rozrywkowych (zabaw tanecznych, koncertów z tańcami itp.) nie jest płacony w należytej wysokości i we właściwym terminie.

W związku z tym Ministerstwo Finansów przypomina o ciążącym na organach finansowych obowiązku dopilnowania, aby przypadające z tego tytułu należności podatkowe były w pełnej wysokości i w terminach wpłacane.

Celem ułatwienia realizowania zobowiązań podatkowych należnych z tytułu urządzania wymienionych imprez widowiskowo-rozrywkowych Ministerstwo Finansów w porozumieniu z Ministerstwem Kultury Sztuki ustala następujący tryb postępowania:

1. Organ właściwy do wydawania zezwoleń lub przyjmowania zgłoszeń na urządzenie imprez widowiskowo-rozrywkowych (Wydział Kultury) informuje organizację urządzającą imprezę o obowiązku podatkowym i stawce podatkowej w podatku obrotowym oraz o obowiązku potrącania podatku od wynagrodzeń należnego od wynagrodzeń, które będą wypłacone członkom zespołu muzycznego grającym w czasie imprezy lub innym osobom.
Organ wydający zezwolenia lub przyjmujący zgłoszenia niezwłocznie przesyła odpis wydanego zezwolenia lub zawiadomienia o urządzanej imprezie wydziałowi (oddziałowi) finansowemu prezydium tejże rady.
Wydział (Oddział) Finansowy zaprowadzi ewidencję urządzanych po dniu 28 stycznia 1955 r. imprez widowiskowo-rozrywkowych według wzoru, stanowiącego załącznik do niniejszego okólnika.
2. Jeżeli organizacja urządzająca doraźną imprezę widowiskowo-rozrywkową nie uiści w terminie przewidzianym w §§ 1 i 16 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 stycznia 1955 r. w sprawie zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy, od nieruchomości i od nabycia praw majątkowych oraz w sprawie przedpłat na zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy (Dz. U. Nr 5, poz. 29) całkowitej kwoty należnego podatku organ finansowy doręczy organizacji urządzającej imprezę decyzję o wymiarze należności podatkowych, wyznaczając jej na podstawie art. 12 ust. 4 dekretu z dnia 26.X. 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) 3-dniowy termin uiszczenia należności i po upływie tego terminu wdroży natychmiast postępowanie celem przymusowego ściągnięcia nieuiszczonej należności.
W przypadkach, gdy organizacja urządzająca imprezę uiści należności podatkowe w pełnej wysokości w terminie przewidzianym w §§ 1 i 16 powołanego wyżej rozporządzenia, organ finansowy doręcza jej w ciągu tygodnia również decyzję ustalającą wysokość zobowiązania podatkowego.
3. Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 1954 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatku obrotowego oraz zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku dochodowego z tytułu niektórych świadczeń organizacji politycznych, społecznych i zawodowych (Monitor Polski z 1955 r. Nr 7, poz. 74) ustaliło następujące stawki pod. obrotowego od przychodów z imprez widowiskowo-rozrywkowych, których dochody przeznaczone są na cele użyteczności ogólnej:
   1) ze sprzedaży biletów wstępu 10%
   2) ze sprzedaży w czasie imprez potraw, owoców, słodyczy i napojów 5%
   Wymierzone, lecz nie uiszczone do dnia wejścia w życie zarządzenia tj. do dnia 28 stycznia 1955 r. podatki obrotowy i dochodowy oraz opłaty za karty rejestracyjne zostały umorzone, a należności z tego tytułu dotychczas nie ustalone — wymierzane nie będą.
4. Ministerstwo wyjaśnia przy tym, że w przypadku gdy zamiast biletów wstępu na imprezę widowiskowo-rozrywkową pobierane są dobrowolne opłaty, obrotem podlegającym opodatkowaniu jest suma otrzymanych opłat.
5. Wydziały (oddziały) Finansowe zwrócą nadto uwagę, czy podatek od wynagrodzeń, należny od wynagrodzeń wypłacanych w poszczególnych latach orkiestrze (członkom zespołu muzycznego) grającej w czasie imprezy widowiskowo-rozrywkowej oraz innym osobom został we właściwej wysokości potrącony i przelany na rachunek organu finansowego.

Wicedyrektor Departamentu R. Galster

Załącznik do okólnika
Nr PM. 5/55 z dnia 10 lutego 1955 r. (poz. 10).

Nr kolejny	Nazwa i adres organizacji (urządzającej imprezę), nazwisko i adres osoby odpowiedzialnej	Miejsce i data imprezy	Data i Nr zezwolenia lub zgłoszenia	Wysokość obrotu podlegającego opodatkowaniu (z biletów wstępu i odrębnie z bufetu)	Kwota należnego podatku	Data i kwota uiszczenia podatku	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8

11

OKÓLNIK Nr PM 6/55.
z dnia 10 lutego 1955 r.

w sprawie poboru zaliczek na podatki obrotowy, dochodowy, od nieruchomości i od nabycia praw majątkowych oraz w sprawie przedpłat na zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy.

Celem jednolitego stosowania przepisów rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 stycznia 1955 r. w sprawie zaliczek na podatki obrotowy, dochodowy, od nieruchomości i od nabycia praw majątkowych oraz w sprawie przedpłat na zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy (Dz. U. Nr 5, poz. 29), wyjaśnia się, co następuje:

do § 1 ust. 1 pkt 1)

1. Jeżeli podatnik posiada kilka źródeł przychodów podlegających podatkowi obrotowemu, przy czym nie wszystkie objęte są księgami handlowymi, zaliczki na podatek obrotowy opłaca na zasadach przewidzianych w § 1 tylko od obrotów osiągniętych ze źródeł objętych księgami. Zaliczki od obrotów osiągniętych z pozostałych źródeł opłaca na zasadach przewidzianych w § 2.

2. Jeżeli podatnik zaprowadzi w ciągu roku księgi handlowe opłaca zaliczkę na zasadach przewidzianych w § 1, począwszy od miesiąca w którym zaprowadził księgi.

W przypadkach, gdy księgi zostały zaprowadzone w ciągu miesiąca, podatnik opłaca zaliczkę na zasadach przewidzianych w § 1, począwszy od następnego miesiąca po miesiącu w którym zaprowadzone zostały księgi.

do § 1 ust. 1 pkt 2) i § 9 pkt 1)

3. Warunek wykonywania świadczeń wyłącznie na rzecz podmiotów gospodarki uspołecznionej dotyczy tylko tego roku, za który wpłacana jest zaliczka.

4. O wykonywaniu świadczeń wyłącznie na rzecz podmiotów gospodarki uspołecznionej podatnik winien oświadczyć w deklaracji na zaliczkę na miesiąc styczeń. Jeżeli podatnik nie złoży w terminie deklaracji za miesiąc styczeń, należy zaliczyć go do podatników opłacających zaliczki na zasadach przewidzianych w §§ 2 i 11.

5. W przypadku, gdy podatnik wykonujący świadczenia wyłącznie na rzecz podmiotów gospodarki uspołecznionej rozpocznie w ciągu roku wykonywanie świadczeń również i na rzecz podmiotów gospodarki nieuspołecznionej, opłaca zaliczki na zasadach przewidzianych w §§ 2 i 11, począwszy od miesiąca w którym rozpoczął wykonywanie świadczeń na rzecz podmiotów gospodarki nieuspołecznionej.

do § 1 ust. 1 pkt 3) i § 9 pkt 2) i 3)

6. Do źródeł powstałych w ciągu roku zalicza się również źródła powstałe w dniu 1 stycznia tego roku, za który pobiera się zaliczki.

7. Analogicznie, jak źródło powstałe w ciągu roku, należy traktować przypadki, gdy podatnik w ubiegłym roku opłacał podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu a w bieżącym roku opłaca te podatki na zasadach ogólnych lub gdy podatnik został w ciągu roku wyłączony z ryczałtu.

8. Za przedsiębiorstwa sezonowe uważa się takie przedsiębiorstwa, których rodzaj wykonywanych świadczeń wskazuje, iż działalność tych przedsiębiorstw jest uzasadniona (możliwa) jedynie w pewnym okresie roku np. wyrób lodów, wynajem łodzi, ślizgawka itp. Okres istnienia przedsiębiorstwa sezonowego nie może przekraczać 6 miesięcy.

9. Określenie „organizacje społeczne" obejmuje również organizacje polityczne i zawodowe. Sposób opodatkowania działalności gospodarczej tych jednostek regulują w szczególności przepisy:

uchwały Nr 342 Rady Ministrów z dnia 5 maja 1951 r. w sprawie zwolnienia działalności gospodarczej organizacji politycznych, społecznych i zawodowych od podatków obrotowego i dochodowego (Monitor Polski Nr A-43, poz. 547);

zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1952 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatków obrotowego oraz zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku dochodowego z tytułu świadczeń organizacji sportowych (Mon. Polski z 1952 r. Nr A-1, poz. 26);

zarządzenia Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatku obrotowego świadczeń Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego (Mon. Polski Nr A-34, poz. 496);

zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1952 r. w sprawie zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego świadczeń Ligi Przyjaciół Żołnierza (Mon. Polski Nr A-51, poz. 697);

zarządzenia Ministra Finansów z dnia 3 listopada 1952 r. w sprawie zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego świadczeń zakładów doskonalenia rzemiosła (Mon. Polski Nr A-97, poz. 1492);

zarządzenia Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 1954 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatku obrotowego oraz zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku dochodowego z tytułu niektórych świadczeń organizacji politycznych, społecznych i zawodowych (Mon. Polski z 1955 r. Nr 7, poz. 74);

okólnika Ministra Finansów z dnia 8 stycznia 1952 r. w sprawie zasad opodatkowania organizacji politycznych, społecznych i zawodowych w zakresie ich działalności gospodarczej (Mon. Polski Nr A-9, poz. 98).

do § 2 ust. 1 i § 11 ust. 1

10. W przypadku ustalenia za ubiegły rok podatkowy podatku obrotowego z doliczeniem podwyżki przewidzianej w art. 5 ust. 4 pod. obr., podstawę do ustalenia zaliczki w wysokości $^1/_{12}$ stanowi cała kwota podatku obrotowego (łącznie z podwyżką). Jeżeli na przestrzeni roku podatkowego organ finansowy ustali, że w bieżącym roku nie zachodzą przesłanki uzasadniające zastosowanie podwyżki, może na prośbę podatnika tymczasowo ograniczyć pobór zaliczek o kwotę wynikającą z zastosowanej w ubiegłym roku podwyżki.

11. W przypadku, gdy wymiar ustalony za rok ubiegły nie obejmuje pełnego okresu dwunastu miesięcy, przy ustalaniu zaliczek nie stosuje się przepisu o doprowadzaniu do stosunku rocznego, gdy przerwa w działalności przedsiębiorstwa nie przekracza jednego miesiąca. W związku z tym, gdy przerwa w działalności przedsiębiorstwa w roku bieżącym również nie przekracza jednego miesiąca pobiera się zaliczki za wszystkie miesiące tego roku. Gdy przerwa w działalności przedsiębiorstwa przekracza jeden miesiąc, zaliczek nie pobiera się na okres pełnych miesięcy przerwy ponad jeden miesiąc.

Przez określenie „pełny" miesiąc rozumie się 30 dni.

12. W decyzji ustalającej podatki obrotowy i dochodowy za ubiegły rok (nakaz płatniczy) powinna być zaznaczona wysokość zaliczki miesięcznej na bieżący rok podatkowy. W tym celu należy na druku tej decyzji poczynić wzmiankę o treści: „Zaliczka miesięczna na 195... r. wynosi na podatek obrotowy ...... zł, na podatek dochodowy ...... zł i płatna jest w terminie do dnia .... następnego miesiąca za miesiąc ubiegły.

Różnica w zaliczkach za miesiące .... 195... r. wynosi w podatku obrotowym ...... zł, w podatku dochodowym ...... zł i płatna jest w terminie dwóch tygodni od daty doręczenia niniejszej decyzji".

13. Zmiany zachodzące w wysokości wymiarów rocznych, ustalonych za ubiegły rok, mają automatycznie wpływ na wysokość zaliczki ustalonej na podstawie tych wymiarów i powinny znaleźć wyraz w decyzji zmieniającej wymiar roczny.

do §§ 3 i 12

14. Decyzja zmieniająca w indywidualnych przypadkach wysokość zaliczki powinna być oparta na materiale dostatecznie uzasadniającym zmianę.

15. W decyzji nie uwzględniającej całkowicie lub częściowo zażalenia, organ odwoławczy powinien w odpowiedzi na konkretne zarzuty podniesione w zażaleniu podać prawne i faktyczne uzasadnienie decyzji.

do § 6

16. Na zasadach przewidzianych w tym przepisie opłacają zaliczki podatnicy, których wszystkie źródła przychodów (z wyjątkiem przychodów podlegających podatkowi od wynagrodzeń) objęte są księgami handlowymi. W przypadkach, gdy księgami handlowymi nie są objęte wszystkie źródła przychodów, przy opłacaniu zaliczek obowiązują zasady przewidziane w § 11.

do § 8

17. Przepisy te dotyczą wszystkich rodzajów działalności gospodarczej, np. przedsiębiorstw przemysłowych, handlowych, usługowych, rzemieślniczych itp.

do §§ 9 i 10

18. Pod pojęciem dochodu rozumie się dochód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym.

do § 11

19. W przypadkach, gdy podatnik osiąga przychody z kilku źródeł, np. z wynajmu łodzi (źródło sezonowe — § 9 pkt 2) i z przedsiębiorstwa handlowego obowiązanego do prowadzenia ksiąg podatkowych (§ 11) — opłaca on zaliczki na zasadach przewidzianych w § 11.

20. Również na zasadach przewidzianych w tym paragrafie opłaca zaliczki podatnik, w przypadku, gdy nie wszystkie jego źródła przychodów objęte są księgami handlowymi.

do § 13 i 14

21. U podatników, opłacających zaliczki na zasadach przewidzianych w §§ 6 i 9, dla obliczenia wysokości zaliczki za miesiąc, w którym nastąpiła likwidacja, dodaje się nadwyżkę ustaloną przy likwidacji do obliczonego w stosunku rocznym dochodu osiągniętego w miesiącu, w którym nastąpiła likwidacja; odpowiadającą tej sumie stopę podatku stosuje się do sumy dochodu powstałej z dodania nadwyżki z likwidacji do dochodu osiągniętego w miesiącu likwidacji przedsiębiorstwa.

22. Dla obliczenia wysokości zaliczki za miesiąc, w którym nastąpiła likwidacja nadwyżkę ustaloną przy likwidacji dodaje się:

a) u podatników opłacających zaliczki na zasadach przewidzianych w § 11 ust. 1 — do ustalonego za ubiegły rok dochodu,

b) u podatników opłacających zaliczkę na zasadach przewidzianych w § 11 ust. 2 — do obliczonego w stosunku rocznym dochodu za miesiąc grudzień ubiegłego roku,

c) u podatników opłacających zaliczkę na zasadach przewidzianych w § 11 ust. 3 i § 12 — do dochodu rocznego określonego w indywidualnej decyzji.

Odpowiadającą tej sumie stopę podatku stosuje się do nadwyżki ustalonej przy likwidacji.

Ponadto podatnicy ci obowiązani są wpłacić zaliczkę za miesiąc, w którym nastąpiła likwidacja, w kwocie przypadającej stosunkowo za część miesiąca do dnia likwidacji.

23. W przypadkach likwidacji należy zwracać szczególną uwagę, aby zaliczki były obliczone i wpłacone w terminie.

do § 16

24. Podatnicy osiągający przychody bądź wyłącznie ze źródeł przychodów podlegających podatkowi obrotowemu bądź ze źródeł nie podlegających i ze źródeł podlegających podatkowi obrotowemu opłacają zaliczki w terminie płatności zaliczek na podatek obrotowy.

do § 17

25. Odroczenie terminu do złożenia zeznania stanowi jednocześnie odroczenie terminu ustanowionego dla dopłaty różnicy.

do § 28 ust. 3

26. Wykazy nadsyłane przez płatników stanowią materiał informacyjny przy dokonywaniu indywidualnych wymiarów (ustalaniu zaliczek) podatków obrotowego i dochodowego. Z wykazów tych należy sporządzać indywidualne informacje i dołączać je do akt wymiarowych poszczególnych podatników.

do § 29

27. Zaświadczenie powinno, między innymi, zawierać: imię, nazwisko i adres osoby, której wydaje się zaświadczenie, nazwę i adres instytucji, która będzie dokonywać wypłaty, oraz rodzaj świadczenia, za które będzie dokonana wypłata. W przypadku, gdy wypłat dokonuje kilka jednostek, zaświadczenia należy wystawiać oddzielnie dla każdej jednostki wypłacającej

Wicedyrektor Departamentu R. Galster

12

OKÓLNIK Nr PM. 8/55. z dnia 10 lutego 1955 r.

w sprawie księgowania zaliczek na podatki obrotowy, dochodowy, od nieruchomości i od nabycia praw majątkowych oraz przedpłat na zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy.

W związku z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 27 stycznia 1955 r. w sprawie zaliczek na podatki obrotowy, dochodowy, od nieruchomości i od nabycia praw majątkowych oraz w sprawie przedpłat na zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy (Dz. U. Nr 5, poz. 29) Ministerstwo Finansów ustala następujące zasady księgowania zaliczek i przedpłat:

Zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy.

1. Z zaliczkami, do których wpłacania obowiązani są podatnicy wymienieni w §§ 1, 6, 9 i 10 powołanego rozporządzenia Ministra Finansów, określonego w dalszym ciągu niniejszego okólnika „rozporządzeniem" — postępuje się według dotychczas obowiązujących zasad, ponieważ wymieniona grupa podatników opłaca zaliczki na dotychczas obowiązujących zasadach.

2. Z zaliczkami, do których wpłacania obowiązani są podatnicy, wymienieni w §§ 2 i 11 rozporządzenia postępuje się w następujący sposób:

a) w kartach kontowych, założonych dla tych podatników na rok bieżący, księgowy czyni przed terminem płatności zaliczki za miesiąc styczeń — a w roku bieżącym niezwłocznie po otrzymaniu niniejszego okólnika — adnotację w kolumnie „Uwagi" o treści: „Zaliczka za grudzień ubiegłego roku w podatku obrotowym zł .... i w podatku dochodowym zł ....". Do czasu otrzymania decyzji (nakazu płatniczego) ustalającej podatek obrotowy i dochodowy za rok ubiegły, księgowy dokonuje przed terminem płatności danych zaliczek w każdym miesiącu z osobna przypisu zaliczek w kartach kontowych i przebitkowo w dzienniku przypisów zaliczek w kwotach oznaczonych w adnotacji o zaliczce za miesiąc grudzień ubiegłego roku.

b) Po otrzymaniu decyzji ustalającej kwoty podatków obrotowego i dochodowego za rok ubiegły, księgowy przypisuje (odpisuje) w kartach kontowych roku ubiegłego i przebitkowo w dzienniku przypisów (odpisów) kwoty różnic wynikające z rocznego wymiaru; kwoty miesięcznych zaliczek, księgowy przypisuje w kartach kontowych na rok bieżący i przebitkowo w dzienniku przypisów (odpisów) zaliczek. W przypadku, gdy kwota miesięcznej zaliczki, ustalona w decyzji (nakazie płatniczym) za rok ubiegły jest większa lub mniejsza od kwoty zaliczki za miesiąc grudzień ubiegłego roku, księgowy dokonuje bez osobnej decyzji odpowiednio przypisu w jednej kwocie lub odpisu różnicy między sumą zaliczek za ubiegłe miesiące roku bieżącego, ustaloną według decyzji (nakazu płatniczego) za rok ubiegły, a sumą zaliczek przypisanych w danym podatku za ubiegłe miesiące roku bieżącego. Równocześnie księgowy czyni nową adnotację w kolumnie „Uwagi" tejże karty o wysokości zaliczki miesięcznej, skreślając poprzednią adnotację. Przed upływem terminów płatności danych zaliczek, w każdym miesiącu księgowy dokonuje przypisu miesięcznych zaliczek w wysokości oznaczonej w ostatniej (zaktualizowanej) adnotacji.

c) W przypadku otrzymania decyzji ustalającej wysokość zaliczek bieżących w kwotach wyższych od ustalonych według decyzji (nakazu płatniczego) za rok ubiegły (§ 2 ust. 3 i § 11 ust. 3 rozporządzenia) — księgowy dokonuje przypisu różnicy pomiędzy kwotą zaliczek wynikającą z tej decyzji, a kwotą zaliczek dotychczas przypisaną. Równocześnie księgowy czyni w kolumnie „Uwagi" karty kontowej nową adnotację o wysokości zaliczek miesięcznych w obu podatkach, skreślając poprzednią adnotację. Następnie przed upływem terminów płatności danych zaliczek, w każdym miesiącu księgowy dokonuje przypisu zaliczek w wysokości oznaczonej w nowej (zaktualizowanej) adnotacji.

d) W przypadku otrzymania decyzji co do zmiany w wysokości zaliczek w ciągu roku podatkowego (§ 3 ust. 1 i § 12 ust. 1 rozporządzenia) księgowy dokonuje przypisu lub odpisu różnicy zaliczek w sposób określony wyżej w punkcie b) w wysokości ustalonej w decyzji oraz od daty oznaczonej w decyzji. Równocześnie księgowy aktualizuje odpowiednio w kolumnie „Uwagi" adnotację o wysokości zaliczek. Przypis dalszych zaliczek następuje w sposób określony w punkcie b) — zdanie ostatnie.

e) W przypadku likwidacji przedsiębiorstwa podatnik składa spis remanentu towarów z obliczeniem zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy od wartości remanentu i wpłaca zaliczkę, którą księgowy przypisuje w karcie kontowej i w dzienniku przypisów zaliczek w deklarowanej wysokości, zamieszczając w kolumnie 6 karty kontowej skrót „rem.". Spis remanentu z adnotacją o dokonaniu przypisu zaliczek księgowy przekazuje referentowi podatkowemu.

f) Równocześnie podatnik, o którym mowa w punkcie e), obowiązany jest do wpłacenia zaliczki (bez wezwania) za czas od dnia pierwszego danego miesiąca do dnia likwidacji. W kartach kontowych dla podatników wymienionych w §§ 1, 6, 9 i 10 rozporządzenia księgowy przypisuje te zaliczki w wysokości deklarowanych sum na zasadach dotychczasowych, natomiast w kartach kontowych dla podatników, wymienionych w §§ 2 i 11 rozporządzenia, dla których przypisy zaliczek dokonywane są w wysokości oznaczonej w adnotacjach w kolumnie „Uwagi" — księgowy:

1) w przypadku, gdy w karcie kontowej nie dokonano jeszcze przypisu zaliczek za dany miesiąc — dokonuje przypisu zaliczek w odpowiedniej wysokości za część tego miesiąca, w którym nastąpiła likwidacja,

2) w przypadku gdy w karcie kontowej dokonano zgodnie z adnotacją przypisu zaliczek za dany miesiąc — dokonuje odpisu różnicy między kwotami zaliczek przypisanych na podstawie ostatniej adnotacji, a kwotami zaliczek przypadającymi stosunkowo za okres od dnia pierwszego danego miesiąca do dnia likwidacji przedsiębiorstwa.

Przy dokonywaniu przypisu (odpisu) ostatniej zaliczki, w związku z likwidacją przedsiębiorstwa, w kolumnie 6 „Za okres" oznacza się zaliczkę symbolem: „likwid.", powtarzając tę adnotację również w kolumnie „Uwagi".

Zaliczki na podatek od nieruchomości.

3. Z zaliczkami wpłacanymi przez podatników gospodarki uspołecznionej, gdy podstawę opodatkowania stanowi wyłącznie czynsz (wartość czynszowa) (§ 18 pkt 1 rozporządzenia), postępuje się tak samo, jak z zaliczkami na podatki obrotowy i dochodowy na dotychczasowych zasadach. Przypisów dokonuje się zatem na kontach osobowych na podstawie deklaracji podatników w wysokości zadeklarowanych kwot.

4. Na kontach osobowych pozostałych podatników (§ 18 pkt 2 rozporządzenia) przypisuje się podatek na podstawie decyzji (nakazu płatniczego) ustalającej za ubiegły rok wysokość podatku. Do czasu otrzymania decyzji (nakazu) ustalającej podatek za rok ubiegły księgowy dokonuje przypisu zaliczek na rok bieżący jedną sumą w wysokości rocznego wymiaru za rok poprzedni, a następnie czyni w kolumnie „Uwagi" adnotację o wysokości miesięcznej zaliczki, którą oblicza jako $^1/_{12}$ część sumy zaliczek ustalonych za rok ubiegły, względnie kwartalnej zaliczki (w wysokości $^3/_{12}$ części) jeżeli kwota miesięcznej zaliczki nie przekracza 200 zł. Nie czyni się adnotacji w kolumnie „Uwagi" w przypadku, gdy wysokość zaliczki nie przekracza rocznie 20 zł.

Po otrzymaniu decyzji (nakazu płatniczego) ustalającej kwotę rocznego wymiaru podatku za rok ubiegły, księgowy sprawdza konta osobowe i w przypadku, gdy kwota przypisanych uprzednio zaliczek jest większa lub mniejsza od kwoty ustalonej w decyzji (nakazie płatniczym) za ubiegły rok, księgowy dokonuje przypisu lub odpisu różnicy między tymi kwotami i równocześnie aktualizuje adnotację o wysokości zaliczki.

5. W przypadku zachodzących w ciągu roku zmian w sumach przypisanego podatku oraz w przypadku powstania obowiązku podatkowego w ciągu roku, księgowy dokonuje odpowiednio przypisu lub odpisu na podstawie decyzji, zmieniając równocześnie adnotację o wysokości zaliczki.

Zaliczka na podatek od nabycia praw majątkowych.

6. Zaliczki, do których wpłacania obowiązani są podatnicy wymienieni w § 22 pkt 1) rozporządzenia — przypisuje się na podstawie decyzji, ustalającej wysokość zaliczki — w dwóch kwotach, a to: pierwszą połowę zaliczki z oznaczeniem terminu dwóch tygodni od dnia doręczenia decyzji o zaliczce, a drugą połowę z oznaczeniem terminu płatności sześciu miesięcy od daty płatności pierwszej połowy zaliczki. W przypadku, gdy decyzja, ustalająca całą należność podatkową zostanie doręczona przed upływem terminu płatności drugiej połowy zaliczki, księgowy przypisuje różnicę między kwotą ustalonego podatku i kwotą uprzednio przypisanych zaliczek z podaniem terminu płatności dwóch tygodni od dnia doręczenia tej decyzji i równocześnie zaznacza ten sam termin płatności przy drugiej połowie zaliczki skreślając poprzedni termin.

7. Zaliczki, do których wpłacania obowiązani są podatnicy wymienieni w § 22 pkt 2) rozporządzenia — przypisuje się na podstawie zeznań podatkowych sprawdzonych przez referenta podatkowego.

Przedpłaty na zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy.

8. Otrzymane od jednostek gospodarki uspołecznionej wykazy potrąconych przedpłat na zaliczki, księgowy sprawdza pod względem prawidłowości obliczenia procentowego kwot przedpłat (6% lub 12%) od kwot wypłaconych tytułem odpłaty za wykonane świadczenia oraz pod względem należytego zsumowania kwot przedpłat.

9. Po sprawdzeniu wykazu księgowy kontuje otrzymaną wpłatę (przelew) na kartach kontowych założonych dla poszczególnych podatników, wymienionych w wykazie, zaliczając poszczególne kwoty przedpłat przede wszystkim na podatek dochodowy, a pozostałe kwoty na podatek obrotowy, w całości zaś — na podatek dochodowy, gdy podatnik jest zwolniony od obowiązku opłacania podatku obrotowego.

10. Przy kontowaniu uiszczeń z tytułu przedpłat na kontach podatników księgowy nie równoważy uiszczeń przypisami, lecz zmniejsza o kwotę przedpłaty saldo nieuiszczonej zaliczki, lub wyprowadza nadpłatę, którą pokrywa częściowo zaliczkę za miesiąc następny. O zarachowaniu przedpłat zawiadamia się podatnika pismem na druku wzór Nr 680 „zawiadomienie o sposobie zarachowania" z wyszczególnieniem poszczególnych kwot potrąceń i dat dokonanych wypłat, przy których potrącone zostały przedpłaty, oraz nazwy płatnika.

11. W przypadku otrzymania przelewu z tytułu przedpłat, które podlegają w całości przekazaniu na rachunek innego organu finansowego lub wśród których znajdują się przedpłaty dotyczące innego organu finansowego, księgowy przelewa przedpłaty na rachunek dochodów właściwego organu finansowego z równoczesnym przesłaniem wykazu bądź wyciągu z wykazu. W przypadku, gdy przelew nie może być dokonany w ostatnim dniu dekady, tj. przed rozliczeniem, wpłaty te podaje się w rozliczeniu jako „Wpływy do wyjaśnienia" (dział 7 rozdział 4 dochodów budżetu centralnego), z których w następnej dekadzie dokonuje się przelewu. O przekazaniu wpłaty do właściwego organu finansowego zawiadamia się płatnika.

12. W przypadku dokonania przez płatnika wpłaty (przelewu) potrąconych przedpłat po terminie ustalonym w § 28 ust. 1 rozporządzenia organ finansowy prowadzący konta osobowe podatników, zakłada dla płatnika kartę kontową, którą oznacza napisem „Odsetki za zwłokę". Na karcie tej oraz przebitkowo w osobnym dzienniku wpłat i zwrotów, założonym dla ewidencji należnych odsetek, księgowy dokonuje w kolumnie 7 karty kontowej przypisu obliczonej kwoty odsetek należnych od dnia właściwego terminu do dnia dokonania przez Narodowy Bank Polski przelewu. Równocześnie księgowy wzywa płatnika do zapłaty należnych odsetek. Otrzymaną wpłatę księgowy kontuje w karcie kontowej w kolumnie 8 i przebitkowo w osobnym dzienniku wpłat i zwrotów.

W przypadku, gdy płatnik przekaże potrącone przedpłaty po terminie w całości na rachunek niewłaściwego organu finansowego, kartę kontową na odsetki za zwłokę zakłada właściwy organ finansowy. W tym celu organ finansowy, przekazujący właściwemu organowi finansowemu wykaz przedpłat, zaznacza na nim datę dokonania przelewu przez Narodowy Bank Polski.

W przypadku, gdy płatnik przekaże po terminie wśród przedpłat dotyczących właściwego organu finansowego niektóre przedpłaty dotyczące innego organu finansowego, kartę kontową na odsetki za zwłokę zakłada organ finansowy, który otrzymał przelew bezpośrednio od płatnika i czyni o tym wzmiankę na wyciągu z wykazu oraz oblicza odsetki za zwłokę od całej kwoty objętej nadesłanym przez płatnika wykazem.

W sprawie doręczania decyzji, przechowywania w terminarzu dowodów doręczeń, oddawania tych dowodów po upływie terminów płatności referentom podatkowym, wystawiania i doręczania tytułów wykonawczych oraz dokonywania odpisów na skutek uwzględnienia środków odwoławczych obowiązują dotychczasowe przepisy.

Ministerstwo Finansów przypomina przepis zaokrąglania do 1 zł kwot zaliczek na podatki przy dokonywaniu przypisów.

Ministerstwo Finansów zawiesza obowiązek prowadzenia przez referentów podatkowych dziennych zestawień zaliczek na podatki obrotowy i dochodowy i uzgadniania dziennych sum przypisów zaliczek z księgowością, natomiast nakłada na kierowników referatów (oddziałów) księgowości obowiązek stałej i dokładnej kontroli przestrzegania przepisów w zakresie księgowości dotyczących zaliczek na podatki i przedpłat.

Wicedyrektor Departamentu R. Galster

SPROSTOWANIE

W wykazie rejonowych delegatur inspektoratów kontrolno-rewizyjnych przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 1954 r. w sprawie zakresu działania oraz siedzib rejonowych delegatur inspektoratów kontrolno-rewizyjnych (Dz. Urz. Min. Fin. z 1954 r. Nr 13 poz. 34) prostuje się następujące błędy:

1) w pkt 9 w rubryce „Nazwa i siedziba jednostki organizacyjnej" zamiast wyrazu „Warmijskim" powinien być wyraz „Warmińskim", zaś w rubryce „Okręg" zamiast „Warmijski powinno być „Warmiński".

2) w pkt 11 w rubryce „Okręg" zamiast wyrazu „Międzyrzec" powinien być wyraz „Międzychód".

3) w pkt 17 w rubryce „Okręg" zamiast wyrazu „Międzyrzec" powinien być wyraz „Międzyrzecz".

KOMUNIKATY

1) blankiety pokwitowań kasowych z kwitariusza przychodowego za Nr Nr 575901—576000 zagubione w Prez. Gminnej Rady Narodowej w Niedrzwicy pow. Lubelski.

2) blankiety pokwitowań kasowych z kwitariusza przychodowego wzór Nr 1, Seria T za Nr 37818 — 37900, zagubione przez sołtysa gromady Ciasne P.G.R. N. Dojlidy.

3) blankiety pokwitowań kasowych z kwitariusza wzór Nr 1 od Nr 76600 do Nr 76750, zagubione przez poborcę skarbowego w Wydziale Finansowym Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Częstochowie.

4) blankiety pokwitowań kasowych z kwitariusza przychodowego wzór Nr 1 za NN 64401—64500, zagubione przez inkasenta podatkowego przy Gromadzkiej Radzie Narodowej w Błędówku pow. Płońsk.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 12.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22; kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1529-91/1-601 w NBP V Oddział Miejski w Warszawie.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji. **Cena zł 1,50**

Druk. PWPW, Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 5040, B 6-3014, 16.500. 22.II.—25.II.55.